

for at hævde Neutraliteten. Nu hører vi ganske vist, at dette at hævde Neutraliteten er noget, vi fra vor Side ikke skal tænke paa, for det kan vi ikke. Men det ærede Medlem paatog sig i 1914 at hævde Landets Neutralitet ved Hjælp af Venstres Forsvarslove. Vi kunde have klaret os lige saa godt, hedder det, selv om vi ikke havde haft Venstres Forsvarsordning, vi kunde udmærket godt have klaret os med de radikales, vi kunde udmærket godt have klaret os med de radikales Flaade f. Eks., thi den Flaade, vi havde, magtede intet Neutralitetsforsvar, den magtede udelukkende en eneste Ting, et Vagthold, det samme som en Flaade af den Art, de radikale havde foreslaaet.

Den Flaadestyrke, det ærede Medlem vilde have raadet over, hvis han havde faaet sin Krig igennem i 1909 og faaet vedtaget det radikale Forslag, vilde have bestaaet af 2 Mineskibe og 6 Torpedobaade og 1 Krydser til oversøisk Fart. Det er denne Flaadestyrke, med hvilken det ærede Medlem nu paastaar, at han kunde have klaret sig lige saa godt som med Venstres Flaadeplan. I Konsekvens af denne Opfattelse udrustede det ærede Medlem mellem 70 og 80 Skibe eller mere, end Venstres Flaadeplan tog Sigte paa!

Det ærede Medlem siger om den Ordning, der blev skabt i 1909, at Fæstningen København var det eneste Sted, hvor man havde indrettet sig paa et effektivt Forsvar, og kunde der saa føres et effektivt Forsvar dér? Der skabtes i 1909 ingen Mulighed derfor; da man skulde bruge Fæstningen i 1914, var det umuligt at bruge den, det vilde kun have varet faa Dage, før den havde været færdig. Men det samme ærede Medlem, som paastaar, at det var umuligt at bruge Fæstningen i København til effektivt Forsvar, til Neutralitetsforsvar, kaldte Mandskabet ind, han satte denne Fæstning i Forsvarsstand netop til at føre en effektiv Kamp; det var ikke for at varetage Neutralitetsforpligtelser, at det ærede Medlem bemandede Københavns Fæstning og byggede Tunestillingen udenom.

Med megen Heflighed værgede det ærede Medlem sig mod, at man fra radikal Side nogen Sinde skulde have sagt, at det Militær, man havde her i Landet, var Militær, som ikke skulde bruges, som ikke skulde kunne skyde, det er fri Fantasi, siger det ærede Medlem, det er ren Opdigtning. Jeg paastaar, det er rigtigt, at den radikale Agitation forud for 1909 Gang efter Gang hævdede, at man skulde ikke skyde; man skulde ikke bruge et dansk Militærvæsen til

at skyde med, for det første Skud vilde betyde Krig. Gang efter Gang blev denne Paastand fremsat, og jeg antager næsten, at det ærede Medlem vil anerkende et Kronvidne som det ærede Medlem Hr. Slengerik i denne Forbindelse. Det ærede Medlem Hr. Slengerik talte den 2. August 1908 ved et Møde her paa Sjælland ved Giesegaard sammen med det ærede Medlem Hr. Parkov, og det ærede Medlem Hr. Slengerik spurgte: Er der noget Menneske, som tror paa Krigen mellem England og Tyskland? Der var i Forsamlingen en Mand, som var paastaaelig nok til at sige: Ja. Det ærede Medlem Hr. Slengerik fortsatte: De maa have en barnlig Tro, Krigen mellem England og Tyskland bliver ikke til noget, der er ingen Grund til at antage, at den bliver til noget, og saa tilføjede det ærede Medlem Hr. Slengerik: „Forsvarets Opgave er at værne vor Neutralitet, siger Hr. Parkov; vi kan imidlertid ikke værne vor Neutralitet, thi i det Øjeblik, vi skyder det første Skud, er Neutraliteten brudt.“ — Jeg kunde nævne mange Eksempler paa den samme Tankegang, at det første Skud fra vor Side vilde betyde Krig over os.

Den Instruks, som det ærede Medlem accepterede for Flaaden gennem sin stiltiende Godkendelse af Admiral Kofoed-Hansens Brev, var jo ikke en Instruks, som forbyder at skyde, det var en Instruks, som gaar ud paa, at der skulde gøres Modstand til det yderste med alle til Raadighed staaende Midler.

En meget besynderlig Forklaring prøvede det ærede Medlem paa at give af, hvad han vilde have gjort, hvis han virkelig var kommet i den Situation at skulle bruge det danske Forsvar. Det ærede Medlem sagde, at hvis der fandt Overgreb Sted, skulde der naturligvis ydes Modstand med de til Raadighed staaende Midler; hvis der blev foretaget et større Landgangsforsøg, vilde der følgelig ogsaa fra de militære Myndigheders Side blive gjort Modstand derimod, og derpaa vilde Meddelelsen hurtigst muligt komme til Regeringen, og det ærede Medlem nærede ingen Tvivl om, at da vilde Beslutningen være blevet taget fra Regeringens Side, hvis det var muligt efter Overvejelser med Repræsentanter fra alle Landets politiske Myndigheder og Partier og, hvis dette ikke var muligt, paa Regeringens eget Ansvar — og denne Beslutning vilde have været afhængig af, hvilken Karakter Angrebet maatte anses for at have haft. Hvis dette Angreb var af en saadan Karakter, at det betød, at man fra en overmægtig Stormagts Side